सदस्यास्तुनिरीश्वरेऽपिदक्षाध्वरेधनलोभेनस्वप्रवृत्तिमनुचिंत्यानुतमाविरक्तिमाशासनास्तुवंति हेशरणद आश्रयप्रद उत्पत्त्यध्वनिसंसारमार्गे वर्तमानोअज्ञानांसार्थः समूहस्तेपादौकस्त्वत्पादरूपंनिवासं कदायास्यति अशरणेविश्रामस्थानशून्ये उरुक्लेशाएवदुर्गमस्थानानियस्मिन् अंतकएवोयोव्यालस्तेनान्विष्टेलक्षीकृते विषयरूपामृगतृष्णायस्मिन् आत्माऽहंकारास्पदंशरीरंममत्वास्पदंगेहंच सएवउरुभारोयस्यसः द्वंद्वानिसुखदुःखादीन्येवश्वभ्राणिगर्तायस्मिन् खलाएवमृगाव्याघ्रादयस्तेभ्योभयंयस्मिन् शोकएवदावाग्निर्यस्मिन् कामेनउपसृष्टःपीडितः ॥ २८ ॥ श्रीरुद्रस्तुपूर्वंममनिंदादुःसहासीत् इदानींतु तांनगणयामीत्याह तवेति आशिषाकामेन असक्तैर्निष्कामैःरचितधियमभिनिवेशितचित्तम् अविद्यलोकःअविद्यः विद्याहीनोलोकः मामाम् यद्यपिविद्वंजपति आचारभ्रष्टंजपतितज्जल्पनंतवयःपरोऽनुग्रहस्तेन त्वत्पराणांवायोऽनुग्रहस्तेन ॥ २९ ॥ भृगुस्तु

सदस्याऊचुः उत्पत्त्यध्वन्यशरणउरुक्लेशदुर्गेऽतकोग्रव्यालान्विष्टेविषयमृगतृष्णात्मगेहोरुभारः॥ द्वंद्वश्वभ्रेखलमृगभयेशोकदावेऽज्ञसार्थःपादौकस्तेशरणदकदायातिकामोपसृष्टः ॥ २८ ॥ रुद्रउवाच तववरदवरांघ्रावाशिषेहाखिलार्थेत्यपिमुनिभिरसक्तैरादरेणार्हणीये ॥ यदिरचितधियंमाविद्यलोकोपविद्धंजपतिनगणयेतत्त्वत्परानुग्रहेण ॥ २९ ॥ भृगुरुवाच यन्माययागहनयाऽपहृतात्मबोधाब्रह्मादयस्तनुभृतस्तमसिस्वपंतः॥ नात्मन्श्रितंतवविदंत्यधुनाऽपितत्त्वंसोयंप्रसीदतुभवान्प्रणतात्मबंधुः ॥ ३० ॥ ब्रह्मोवाच नैतत्स्वरूपंभवतोऽसौपदार्थभेदग्रहैःपुरुषोयावदीक्षेत् ॥ ज्ञानस्यचार्थस्यगुणस्यचाश्रयोमायामयाद्व्यतिरिक्तोयतस्त्वम् ॥ ३१ ॥ इंद्रउवाच इदमप्यच्युतविश्वभावनंवपुरानंदकरंमनोदृशाम्॥ सुरविद्विट्क्षपणैरुदायुधैर्भुजदंडैरुपपन्नमष्टभिः॥ ३२ ॥

स्वभावतस्तत्त्वज्ञानहीनाजीवाः अतोऽज्ञानकृतंममदुश्चेष्टितंक्षमस्वेत्याह यन्माययेति आत्मन्नात्मनिश्रितमनुगतंतवतत्त्वंनविदंति प्रणतानामात्मा बंधुश्च ॥ ३० ॥ ब्रह्मादयोनविदंतीति भृगुणोक्तेतदसहमानोब्रह्मातत्त्वज्ञानमाविष्कुर्वन्निवाह नैतदिति पदार्थभेदग्राहकैरिंद्रियैर्गुणस्येंद्रियस्य यद्वा ज्ञानार्थयोःकारणस्यसत्वादेः अतएवअसतःमायामयात् व्यतिरिक्तोभवान् ॥ ३१ ॥ इंद्र तुइंद्रियविषयःसर्वोऽपिमिथ्येतिब्रह्मणोक्तमसहमानआह इदंतववपुरपिउपपन्नमेव नतुप्रपंचवदनिर्वचनीयतयाऽनुपपन्नम् सुराणांविद्विषःक्षपयंतीतितथातैर्भुजदंडैरुपलक्षितम् ॥ ३२ ॥